

CHÓR

MIESIĘCZNIK

POŚWIĘCONY MUZYCE CHÓRALNEJ

ORGAN ZJEDNOCZENIA POLSKICH ZWIĄZKÓW ŚPIEWACZYCH
I MUZYCZNYCH W WARSZAWIE

ROK II

WARSZAWA, 1 MAJA 1935

№ 5

TREŚĆ NUMERU: Dział organizacyjno-prawny. Jak chór należy legalizować jako organizację społeczną. — Z karty żałobnej. Zgon ś. p. Emila Młynarskiego. — *Prof. Stanisław Niewiadomski*: Jak powstaje pieśń chóralna (c. d.). — „Halka” w Ameryce. — Rady i wskazówki dla chórzystów i chórmistrzów. Objaśnienie naszego dodatku chóralnego. — Nasze nowe wydawnictwa chóralne. — Życie organizacyjne i Kronika zagranicą oraz w kraju. — Wydawnictwa miesięcznika „Chór”.

W DODATKU NUTOWYM: *Feliks Nowowiejski*. „Jak szumi Bałtyk” pieśń na chór mieszany. — *Władysław Żeleński*. „Morze” pieśń na chór męski.

DZIAŁ ORGANIZACYJNO-PRAWNY

Ruch organizacyjny w dziedzinie śpiewu chórowego wzrasta stopniowo w Polsce. Redakcja „CHÓRU”, uważając w chwili obecnej za niezmiernie aktualną sprawę uporządkowania podstaw organizacyjnych w tej dziedzinie i umożliwienia złączenia się pod egidą Rady Naczelnej Zjednoczenia Związków Śpiewaczych i Muzycznych wszystkich zespołów chórowych, postanowiła otworzyć stałą rubrykę, poświęconą zagadnieniom z tej dziedziny. Pzede wszystkim zaś, pragnąc bliżej wyjaśnić na łamach „CHÓRU”, w jaki sposób każdy poszczególne zespół powinien się organizować, zamieszcza redakcja poniższy artykuł red. M. Glińskiego, który w ciągu szeregu lat pełnił obowiązki radcy prawnego Stow. Kompozytorów Polskich; artykuł ten omawia szczegółowo podstawy prawne organizacji chóru w świetle najnowszych ustaw.

REDAKCJA.

JAK CHÓR NALEŻY LEGALIZOWAĆ JAKO ORGANIZACJĘ SPOŁECZNĄ?

Uwagi ogólne.

Jest rzeczą jasną, że chór tak samo jak i każdy zespół instrumentalny w działalności swej czysto artystycznej nie może być i nie jest krępowany żadnymi przepisami prawnymi. Ani dla występów na koncertach, zorganizowanych z uwzględnieniem obowiązujących przepisów administracyjnych, ani dla odbywania prób nie trzeba nikogo pytać o zezwolenie.

Ale w miarę, jak w toku systematycznej współpracy zacieśniają się więzy, łączące członków zespołu, a cele i zadania pracy rozszerzają się, zawadzając je o płaszczyznę społeczną, chór jako organizacja powinien być ukonstytuowany pod względem prawnym, inaczej będzie skrępowany w swych poczynaniach i bardzo często wpaść może w kolizję z obowiązującym prawem. Dlatego też, aby odrazu postawić sprawę w każdym poszczególnym wypadku na odpowiednim poziomie, kierownicy chórów powinni uważnie przestudjować postanowienia prawne, dotyczące stowarzyszeń¹⁾.

Prawo o Stowarzyszeniach różróżnia trzy formy stowarzyszeń: zwykłe, zarejestrowane i wyższej użyteczności. Ta ostatnia forma niemal zupełnie nie może w omawianym wypadku być brana pod uwagę. Pozostają tylko dwie formy: stowarzyszenia zwykłe i zarejestrowane.

Jaka jest różnica pomiędzy nimi? Jeżeli chór pragnie zorganizować się w sposób całkowicie poważny, to tylko forma stowarzyszenia rejestrowanego może być uznana za odpowiednią. Stowarzyszenia takie posiadają pełnię praw organizacyjnych i zdolne są do wszelkich działań prawnych bez żadnych ograniczeń.

Niestety, prawodawca w znacznym stopniu utrudnił obecnie legalizację tego rodzaju stowarzyszeń. Podanie o rejestrację musi być podpisane przez 15 osób, statut musi być drobiazgowo opracowany. Ale i te wszystkie formalności jeszcze nie przesądzają sprawy. Władza administracyjna zatwierdza tylko takie stowarzyszenia, które „odpowiadają względem pożytku społecznego“. A przecież niezawsze przyszły pożytek społeczny może być z całą oczywistością dowiedziony w chwili, kiedy chór dopiero wstępuje na szersze tory organizacji społecznej i jeszcze nie może się powołać na żadne osiągnięte w tej dziedzinie konkretne wyniki.

To też na pierwszy okres czasu zaleciłibyśmy każdemu chórowi, pragnącemu zalegalizować się jako organizacja społeczna, formę sto-

¹⁾ Zawarte są one w Rozporządzeniu Prezydenta Rz. P. z dn. 27 paźdz. 1932 r. (Dz. Ustaw 1932 r. Nr. 94, poz. 808).

warzyszenia zwykłego. Różni się ono od stowarzyszenia zarejestrowanego w kilku punktach zasadniczych: 1) nie może zakładać oddziałów 2) nie może łączyć się w związki stowarzyszeń 3) nie może przyjmować w poczet członków osób prawnych 4) nie może korzystać z ofiarności publicznej, albo z zapomóg, udzielanych przez władze lub instytucje publiczne. Ponadto stowarzyszenie takie nie ma znamion osoby prawnej, więc nie może zawierać umów, nabywać, zbywać i t.d.

Mimo tych wszystkich zastrzeżeń chór, który w sposób przepisany zgłosił się u władz administracyjnych jako stowarzyszenie, może prowadzić aktywną działalność. Posiada on legalny Zarząd, który rozważa i załatwia wszelkie kwestje, ma organy legalnej reprezentacji, może zatem rozpocząć i skutecznie rozwijać akcję na terenie społecznym. Należy tylko wyeliminować faktyczne rozporządzanie funduszami chóru. Zarząd może teoretycznie decydować w każdej sprawie, ale wszelkie subwencje, wszelkie inne wpływy muszą być podejmowane i przechowywane przez specjalnego delegata chóru, obdarzonego zaufaniem stowarzyszenia.

Rzecz naturalna, że forma stowarzyszenia zwykłego jest przejściowa w tych wypadkach, kiedy akcja chóru jako jednostki społeczno-organizacyjnej rozrasta się i już nie mieści się w ramach stowarzyszenia zwykłego. A wówczas sprawa reorganizacji nie przedstawia żadnych trudności „Pożytek społeczny“ stowarzyszenia przez okres jego dotychczasowego istnienia uwidocznili się już w sposób wyraźny. Wystarczy w myśl przepisu ustawy złożyć władzy administracyjnej (wojewódzkiej) podanie o reorganizację stowarzyszenia i nadanie mu praw stowarzyszenia zarejestrowanego. Wystarczy jedynie stwierdzenie, że stowarzyszenie posiada 15 członków. Ponadto musi być dołączony projekt statutu opracowanego zgodnie z przepisami ustawy.

Przepisy rejestracyjne.

Jak zakłada się stowarzyszenie zwykłe? Oto następne pytanie, które należy bliżej omówić. Prawo daje na to pytanie jasną odpowiedź w art. 12 i nast. Prawa o Stowarzyszeniach. Dla ogłoszenia stowarzyszenia zwykłego wystarczą trzy osoby. Składają oni podanie, w którym muszą przytoczyć: 1) nazwę stowarzyszenia, jego cel i środki działania 2) teren działalności oraz siedzibę stowarzyszenia, 3) swoje imiona i nazwiska oraz miejsce zamieszkania 4) sposób powoływania zarządu 5) sposób wstępowania i ustępowania członków 6) sposób rozwiązania się stowarzyszenia.

Podanie takie należy złożyć osobiście władzy administracyjnej powiatowej (starostwo), a jeszcze lepiej posłać je przez pocztę listem

poleconym. Jeżeli w ciągu czterech tygodni od zgłoszenia założyciele nie zostaną powiadomieni o zakazie czy jakichkolwiek zastrzeżeniach starostwa, stowarzyszenie musi być uznane w myśl ustawy za zatwierdzone i może rozpocząć swą działalność. W razie, jeżeli czas nagli starostwo na prośbę osób zainteresowanych, może w terminie wcześniejszym wydać zaświadczenie, iż nie widzi przeszkód do powstania stowarzyszenia. Takie pismo sankcjonuje nową organizację, która natychmiast rozpocząć może swą działalność.

Aczkolwiek prawodawca wymaga jako minimum tylko kilku wyżej przytoczonych szczegółów o mającej powstać organizacji i wcale nie uznaje za niezbędne opracowanie statutu, to jednak w interesie chóru jest przy powołaniu do życia stowarzyszenia zwykłego starannie opracować jego podstawy organizacyjne. Tylko wówczas akcja nowego stowarzyszenia może być poważna i uporządkowana pod względem organizacyjnym, jeśli będzie się opierała na odpowiednich, starannie przemyślanych i wyraźnie sprecyzowanych postanowieniach statutowych. Ponieważ cele i zadania zespołów chórowych w swych zasadniczych zarysach są jednakowe, a z drugiej strony statut obok danych o znaczeniu artystyczno-społecznym musi zawierać wiele szczegółów natury prawno-organizacyjnej, wydaje się nam wskazane, dla ułatwienia zadania założycieli poszczególnych stowarzyszeń, załączyć tu szemat ramowego podania wraz z danymi, jakie w myśl art. 12 Prawa o stowarzyszeniach podanie takie musi zawierać.

Szemat ten zostanie podany w następnym numerze.

Z KARTY ŻAŁOBNEJ.

ZGON Ś. P. EMILA MŁYNARSKIEGO.

Dnia 5 kwietnia b. r. zmarł w Warszawie po długich i ciężkich cierpieniach Emil Młynarski, znany i słynny kapelmistrz, dwukrotny dyrektor Opery Warszawskiej i Konserwatorjum Muzycznego oraz jeden ze współinicjatorów i współzałożycieli Filharmonji Warszawskiej.

Zasługi ś. p. Emila Młynarskiego na polu szerzenia kultury muzycznej w Polsce były olbrzymie, to też zmarły muzyk odznaczony był za życia wielu orderami a po śmierci zwłoki jego zostały złożone na Powązkach w kwaterze Zasłużonych Polaków.

Nad trumną ś. p. Emila Młynarskiego zostały wygłoszone serdeczne przemówienia w imieniu: Ministra W. R. i O. P., Stowarzyszenia Kom-

pozytorów Polskich, Związku Muzyków Rz. P., P. Konserwatorjum Muzycznego i t. d.

Zeszedł do grobu, jak się wyraził red. „Muzyki“ Mateusz Gliński serdeczny opiekun i przyjaciel młodych talentów, jednostka wybitna arystokrata muzyki polskiej, postać coraz rzadziej spotykana w ostatnich czasach.

Cześć jego świetlanej pamięci!

STANISŁAW NIEWIADOMSKI

JAK POWSTAJE PIEŚŃ CHÓRALNA

Gamy miękkie, kościelne i egzotyczne, interwały.

(Ciąg dalszy)

Gamy egzotyczne.

Tak nazywamy gamy o zupełnie odmiennym układzie, spotykamy w pieśniach odległej przeszłości lub u ludów niecywilizowanych. Istnieje wielka ich ilość, wystarczy jednak, jeżeli poznamy następujące trzy:

Gama pięciotonowa (pentatoniczna)

do góry: $c^1 d^1 e^1 g^1 a^1$ na dół: $a^1 g^1 e^1 d^1 c^1$

Gama całotonowa:

$c^1 d^1 e^1 fis^1 gis^1 ais^1$ — nadół taksamo

Gama węgierska (cygańska)

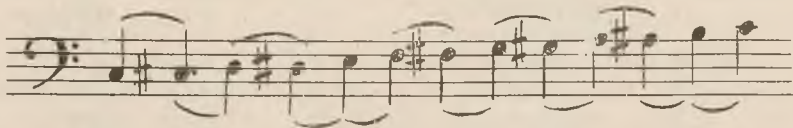
$a h c^1 dis^1 e^1 f^1 gis^1 a^1$ — nadół taksamo
 $\quad \quad \quad \frac{1}{2} \quad \frac{1}{2} \quad \frac{1}{2} \quad \frac{1}{2} \quad \frac{1}{2} \quad \frac{1}{2}$

Gama chromatyczna.

Jest szeregiem samych półtonów, które nie wywołują tonalnego zakończenia albo też mogą je mieć na każdym z tonów w niej zawartych stosownie do okoliczności.

Poprawnie napisana gama chromatyczna wygląda tak:

Do góry

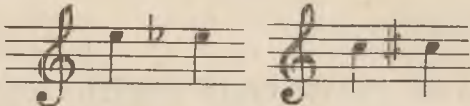

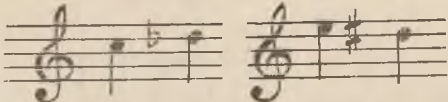
Na dół

W gamie chromatycznej możemy rozpoznać dwojaki rodzaj półtonów; chromatyczny i diatoniczny. Pierwszy jest powyżej uwidoczony łukami nakreślonymi nad nutami, drugi poniżej nut. Zauważyć należy, iż nuty tworzące *półton chromatyczny* leżą obie na jednej i tej samej linii lub między linjami; nuty tworzące *półton diatoniczny* natomiast sąsiadnych na linii i między linjami, lub odwrotnie.

Przykłady:

Półton chr. i t. p.

Półton diat. i t. p.

Oddalenia tonów.

Oddalenie dwu tonów nazywamy *interwałem* (lepiej niż *interwalem*, co brzmi obco i wytwarza pewne nieporozumienie). Znajomość oddaleń jest niezbędne zarówno przy nauce trafiania nut głosem jak przy budowaniu melodji.

Najważniejsze:

		oddalenie o:	
<i>Prima</i>	czysta		$c - c$
"	zwiększona	"	$\frac{1}{2}$ tonu do góry $c - cis$
"	zmniejszona	"	$\frac{1}{2}$ tonu na dół $c - ces$
<i>Sekunda</i>	wielka	"	1 ton: $c - d$
"	mała	"	$\frac{1}{2}$ " $c - des$
"	zwiększona	"	$1\frac{1}{2}$ " $c - dis$
<i>Tercja</i>	wielka	"	2 tony: $c - e$
"	mała	"	$1\frac{1}{2}$ tonu: $c - es$
<i>Kwarta</i>	czysta	"	$2\frac{1}{2}$ $c - f$
"	zwiększona	"	3 $c - fis$
"	zmniejszona	"	2 $c - fes$
<i>Kwinta</i>	czysta	"	$3\frac{1}{2}$ $c - g$
"	zwiększona	"	4 $c - gis$
"	zmniejszona	"	3 $c - ges$
<i>Seksta</i>	wielka	"	$4\frac{1}{2}$ $c - a$
"	mała	"	4 $c - as$
"	zwiększona	"	5 $c - ais$
<i>Septyma</i>	wielka	"	$5\frac{1}{2}$ $c - h$
"	mała	"	5 $c - b$
"	zmniejszona	"	$4\frac{1}{2}$ $c - bb$ (bes)

Oktawa	czysta	oddalenie o:	$6 c - c^1$
„	zwiększona	„	$6\frac{1}{2} c - cis^1$
„	zmniejszona	„	$5\frac{1}{2} c - ces^1$

Oddalenia te należy przenosić na każdy dalszy ton *cis, des, d, dis* *es* i t. d. wyuczyć się ich na pamięć, obliczając zawsze najdokładniej ilość półtonów. Nazwy powyższe uświęcone są teorią i praktyką od lat wielu, uzasadnienie ich nastąpi później, gdy wszystkie interwały zostaną podane nietylko jako *melodyczne* następstwo tonów (*c - d* jedno po drugim!) lecz i *harmoniczne* (*c* i *d* jednocześnie przez dwa głosy zaśpiewane):

Zauważyć tu należy, iż interwały mierzymy zawsze zdołu dogóry, w danym zaś razie, gdy o ruch przeciwny chodzi, trzeba wyraźnie zaznaczyć iż mierzymy zgóry nadół, np. $g - e^1$ seksta wielka, $e^1 - g$ seksta wielka nadół.

Przewroty interwałów.

Przewrócić interwał znaczy dolną jego nutę przenieść o oktawę w górę. Ułoży się to według następującego zestawienia cyfr:

1	2	3	4	5	6	7	8	Dodawszy w tym szeregu cyfrę górną
8	7	6	5	3	3	2	1	z dolną otrzymamy 9.

czyli inaczej mówiąc: w przewrocie prima zmieni się na oktawę i odwrotnie, sekunda na septymę, tercja na sektę, kwarta na kwintę i odwrotnie. Wielkie zmieniają się przytem na małe, małe na wielkie, zmniejszone na zwiększone i odwrotnie, czyste pozostaną czystymi.

Przykłady:

$c - c$ prima czysta, w przewrocie:	$c^1 - c$ oktawa czysta
$c - d$ sekunda wielka	„ $c^1 - d$ septyma mała
$c - e$ tercja wielka,	„ $c^1 - e$ seksta mała
$c - f$ kwarta czysta,	„ $c^1 - f$ kwinta czysta
$c - g$ kwinta czysta,	„ $c^1 - g$ kwarta czysta
$c - a$ seksta wielka,	„ $c^1 - a$ tercja mała
$e - h$ septyma wielka	„ $c^1 - h$ sekunda mała
$c - c^1$ oktawa czysta,	„ $c^1 - c^1$ prima czysta

W układaniu przewrotów należy się ćwiczyć, niezapominając o formułce cyfrowej, powyżej wskazanej, jako też i o tem, że ilość półtonów w przewrocie musi wynosić 12 czyli całych tonów sześć, np., $c - e$ daje oddalenie dwu całych tonów (tercja wielka) więc $e - c^1$ daje 4 całe tony (seksta mała) czyli $2 + 4 = 6$ albo 4 (półtony) $+ 8$ (półtonów) $= 12$.

C. d. n.

„HALKA“ W AMERYCIE

Od artystów naszych: p. Maryli Karwowskiej i p. Janusza Popławskiego otrzymaliśmy garść wrażeń, któremi się dzielimy z naszymi czytelnikami.

Należy stwierdzić na wstępie, — czytamy — że przeciętny mieszkaniec Polski wie bardzo niewiele o tych kilku milionach swoich rodaków, zamieszkałych w Stanach Zjednoczonych. A szkoda, bo żywy kontakt milionowej rzeszy Polaków zamieszkującej Stany Zjednoczone, byłby z wielką korzyścią dla obydwóch stron.

Iednym z najlepszych środków propagandy jest, bezwątpienia, sztuka. Ona to bowiem, pod postacią muzyki, śpiewu, tańca i t. p. trafia najłatwiej i najsukuteoczniej do najszerzych warstw każdego społeczeństwa.

O sztuce polskiej — musimy to sobie szczerze powiedzieć — w Stanach Zjednocz., wie się bardzo mało.

Nie można dość silnie wyrazić wdzięczności i uznania Polsko-Amer. Towarzystwu Operowemu w New Jorku i tym wszystkim którzy przyszli mu z pomocą: jak panu mjr. Niezgodzie, za łaskawą pomoc i opiekę nad całą imprezą, chórom „Symfonia“ w Brooklynie Chórowi w Filad. „Chopin“ i „Lira“ w Bostonie i „Dudziarz“ w Chicago, a nadewszystko naszym urzędowym placówkom t. j. Konsulatam Generalnym w New Jorku i Chicago, za wystawienie „Halki“ w kilku największych miastach Stanów Zjednocz. z takim pietyzmem, na takim poziomie, i z takim nakładem pracy i środków.

To było wielkie święto sztuki polskiej.

„Halka“, wystawiana dotychczas siłami amatoskiemi w teatrykach lub lokalach szkół i stowarzyszeń, pokazaną została tym razem poraz pierwszy w najlepszych teatrach, w zespole zawodowych solistów, przy współdziałaniu doskonałych chórów, ze świetną orkiestrą w pełnym składzie i z baletem. Nietylko Polonji, ale całej prasie amerykańskiej i społeczeństwu międzynarodowemu w największych miastach.

O sukcesie tych przedstawień świadczą dobitnie nad wyraz pochlebne recenzje i artykuły nietylko w gazetach polskich ale i angielskich. Tego rodzaju imprezy zakrojone na wielką skalę, mają dla celów propagandowych pierwszorzędne znaczenie.

„Póki starczy mowy, pieśni i muzyki — póty starczy Narodu“.

WSZYSTKIE UTWORY CHÓRALNE. UKAZUJĄCE SIĘ W DODATKU NUTOWYM NASZEGO PISMA, SĄ WYDANE ODDZIELNIE NA BARDZO DOBRYM PAPIERZE I SĄ DO NABYCIA W REDAKCJI „CHÓRU“ W CENIE 20 GROSZY ZA EGZEMPLARZ. PRZY OKAZJI ZWRACAMY UWAGĘ, ŻE PRZEPISYWANIE WYDANYCH KOMPOZYCYJ JEST ZASTRZEŻONE PRZEZ PRAWO AUTORSKIE.

JAK SZUMI BAŁTYK

(Folklor kaszubski)

Opis, przedruk i przerobka
wzbronione

Słowa Antoniego BOGUSŁAWSKIEGO

FELIKS NOWOWIEJSKI

Allegretto (ad lib ½ tonu wyżej) (Pieśń wyjęta ze „Śpiewnika Morskiego“, op. 42, nr. 1-34)

SOPRAN
ALT

1. Jak szu - mi Bał - tyk! Sza - ry zwał na brze - gi sre - brem
2. Ze skrzą - ccej da - li, z łśniących pian sze - ro - ki zew po -
3. Gdy bu - rza wsta - nie, to czyż burz u - lę - kną się ju -

TENOR

1. Jak szu mi Bał - tyk, szu - mił Sza - ry zwał na brze - gi sre - brem
2. Ze skrzącej, skrzącej da - li, z łśniących pian sze - ro - ki zew po -
3. Gdy bu - rza wstanie, wsta - nie, to czyż burz u - lę - kną się ju -

BAS

cresc.

1. sie - je, jak gdy - by kra - są swo - ją zwał na mor - ski płaś, z wi -
2. wsta - je: hej, z mo - rzem, z morzem wło - tny tan! na chy - bki prąd, czło -
3. na - ki? Nie - zło - mnem wio - stem fa - lę krusz, zu - chwa - tem skrzy - dłem

1. sie - je, jak gdy - by kra - są swo - ją zwał na mor - ski płaś, z wi -
2. wsta - je: hej, z mo - rzem, z morzem wło - tny tan! na chy - bki prąd, czło -
3. na - ki? Nie - zło - mnem wio - stem fa - lę krusz, zu - chwa - tem skrzy - dłem

rall.

piu mosso e con fuoco

1. chra - mi szał o - krę - tów na - szych re - je...
2. wie - cze, zwan, wda - le - kie, ob - ce kra - jel 1-3. Ban - de - ry na - szej
3. mknij wśród burz, jak wol - ne mor - skie pta - ki!

1. chra - mi szał o - krę - tów na - szych re - je...
2. wie - cze, zwan, wda - le - kie, ob - ce kra - jel 1-3. Ban - de - ry na - szej
3. mknij wśród burz, jak wol - ne mor - skie pta - ki!

po - wiał znak, a kto - by chciał nam zma - cić szlak, ten

po - wiał znak, a kto - by chciał nam zma - cić szlak, ten

wróg, ten wróg, ten wróg! Ban - de - ry na - szej po - wiał znak, a

wróg, ten wróg, ten wróg! Ban - de - ry na - szej po - wiał znak, a

kto - by chciał nam zma - cić szlak, ten wróg, ten wróg, ten wróg!

kto - by chciał nam zma - cić szlak, ten wróg, ten wróg, ten wróg!

Morze

Odpis, przedruk i przeróbka
wzbronione

W. ŻELEŃSKI

Andante sostenuto

TENOR I.
" II.

BAS I.

BAS II.

W pro-mieniach słońca lśnią wo-dy mór-z i świecą złotym blaskiem zórz. Gdy

le-gnę zimny w wiecznym śnie, to w morze rzućcie mnie. Tak często mnie ko - ił ten

cresc.

mi - ły chłód tych cichych tych sre-brnych spo-koj-nych wód, ja za - wsze tak lu-

bi-łem je, gdy u-mrę rzućcie tam mnie. Tam bi-je wiecznej ci-szy zdroj,tam

sko-na nie-po-kój mój, na twardym na chłodnym tych fa-li dnie, na twardym na chłodnym tych

fa-li dnie. O! bra-cia rzućcie tam mnie, o! rzuć-cie tam mnie!

Sztých, J. Rynczak

Prosimy o wpłacanie prenumeraty za II kwartał

RADY I WSKAZÓWKI DLA CHÓRZYSTÓW I CHÓRMISTRZÓW OBJAŚNIENIE NASZEGO DODATKU CHÓRALNEGO

Feliks Nowowiejski. „**Jak szumi Bałtyk**“ pieśń na chór mieszany. Jest to pieśń dwuczęściowa zwrotkowa z jednym wspólnym refrenem, napisana do słów A. Bogusławskiego, a oparta na motywach ludowych kaszubskich.

W I części od początku męskie głosy tworzą ciche tło, na którym powinna wyraźnie zarysować się melodia sopranów i altów, wznosząca się i opadająca jak fale. Efekt ten uzyskać można przez odpowiednie wzmocnianie głosów żeńskich, gdy melodia wznosi się i ściszenie, gdy melodia opada.

W II części, czyli refrenie występuje pierwiastek bojowy, pełen siły i hartu. O ile I część odznacza się kołyszącą miękkością i śpiewnością, o tyle część II powinna być śpiewana prędeż, dobitniej i z werwą.

Władysław Żeleński. „**Morze**“ pieśń na chór męski.

Pieśń ta należy do utworów niezwykle efektownych i popisowych. Należy więc zwrócić baczną uwagę na tekst wyodrębniając poszczególne czterotaktowe zdania muzyczne.

Dla wywołania odpowiedniego wrażenia pieśń tę, oprócz dwu przedostatnich mocno zaakcentowanych taktów, należy śpiewać z dużym umiarem, w skupieniu i właściwie półgłosem.

NASZE WYDAWNICTWA CHÓRALNE

Piotr Maszyński. „**Bałtyk**“ pieśń na chór męski.

Wydaliśmy dla chórów męskich doskonałą pieśń chóralną o polskim morzu, nagrodzoną w swoim czasie na konkursie Ligi Morskiej i Kolonjalnej. „Bałtyk“ ś. p. Piotra Maszyńskiego cieszy się dużą popularnością i jest poszukiwany przez chóry męskie, jako utwór wartościowy i popisowy.

ŻYCIE ORGANIZACYJNE. KRONIKA.

ZAGRANICA:

— Chór mężatek „**Kalina**“ Chicago. W niedzielę, 3-go marca, w sali Zjednoczenia odbył się koncert jubileuszowy sympatycznego, czynnego i bardzo zasłużonego w krzewieniu pieśni polskiej w Chicago Chóru Mężatek Kalina, nr. 93 Zw. Śpiewaków Polskich w Ameryce.

Całość programu wypadła bez zarzutu. Chór Kalina w 20-tą rocznicę swego założenia stanął na wysokości zadania, zdobywając sobie niedzielnym koncertem nowych i licznych przyjaciół.

W programie oprócz chóru występowała z grą na koncertynie i na fortepianie

nie panna M. Polniaszek; ze śpiewem dr. R. Olech; z grą na saksofonie panna Florentyna Kleszyk i ze śpiewem Chór Chopina nr. 1 Z. Ś. P. Chósem Mężatek dyrygował zasłużony dla pieśni w tym kraju prof. B. J. Zalewski.

Na zakończenie niedzielnego koncertu przemówił p. Morawski, wiceprezes Z.Ś.P. w Am., podnosząc zasługi tegoż Chóru dla pieśni.

Po odczytaniu kilkunastu telegramów z życzeniami rozpoczęto zabawę taneczną, która przeciągnęła się do późnej godziny.

Urozmaicony i o nadzwyczaj bogatym programie koncert jubileuszowy zasłużonego na polu krzewienia pieśni polskiej chóru mężatek Kalina do którego czynione były od dłuższego czasu przygotowania przez energiczny komitet oraz wesoła zabawa towarzyska, która później się rozpoczęła i trwała w nadzwyczaj miłej atmosferze do późna w noc pozostawiły jak najmilsze wrażenia wśród wszystkich obecnych, a członkiniom chóru z pewnością dodadzą ochoty do dalszej tak pięknej i pożytecznej pracy.

— Nestor organistów polskich Emil Wiedeman. W niedzielę dnia 3-go marca w czasie zabawy Klubu im. ks. Józefa Baryńskiego, na którą przybyło zgórą 600 osób, odbyła się uroczystość dekorowania medalem zasługi nestora organistów polskich w Ameryce, p. Emila Wiedemana, organisty kościoła św. Jadwigi.

Medal ten p. Wiedeman otrzymał od Tow. Opieki nad Wychodźstwem, na czele którego stoi Prymas Polski J. E. Ks. Kardynał August Hlond; prezesem zaś jest Adam Lubomirski, zaś wiceprezesem Dr. Wacław Gawroński, konsul generalny.

Dekoracji dokonał p. Szczepan Sieja, który też przy tej okazji wygłosił stosowne przemówienie podnosząc wielkie zasługi na polu pieśni p. Wiedemana, który otrzymał to odznaczenie za 40-letnią działalność na niwie pieśni i muzyki tak narodowej jak i kościelnej.

— Okręg I Związków Śpiewaków Polskich — Chicago. Z inicjatywy Okręgu

1-go Zw. Śp. Pol., postanowiono urządzić szereg odczytów w różnych dzielnicach miasta Chicago na temat: „Muzyka Nowoczesna”. Na prelegentów zaproszono: Profesora Jerzego Bojanowskiego i Prof. Aleksandra Karczyńskiego.

Pierwszy odczyt odbył się w niedzielę, 31-go marca w sali Filaretów, 1234 Milwaukee Ave., a drugi w dzielnicy Town of Lake, w sali Juliusza Słowackiego, przy 48-iej ul. i So. Paulina, w niedzielę, 7-go kwietnia.

Odczyty były krótkie, lecz naukowe i nader interesujące. Całość wypełniły części wokalne-muzykalne solowe lub chóralne.

— „Halka” — Detroit. W roku bieżącym obchodzi 35-lecie swego istnienia tow. śpiewacze „Halka” w Detroit. Jest to jedyny polski chór żeński w tem wielkiem skupisku naszej Polonji.

— „Echo” — Chicago. Do nowego Zarządu na rok bieżący należą: członkinie: — Janina Reichel, prezeska; Pelagja Czajka wiceprezeska; Julja Tatarska, sekretarka protokółowa; Helena Groszkiewicz, sekretarka finansowa; Józefa Zwieszko, skarbniczka; Kamila Gell, gospodyni. Dyrygentem chóru jest p. Chrzanowski.

— Chór panien „Halka” — Chicago. W niedzielę, 3-go lutego, odbyła się, przy licznyim udziale gości instalacja Chóru Panien „Halka” nr. 29 Z. Śp. P. w Am.

Program wieczoru zagała p-na Stanisława Florczak, powołując na mistrza toastów prezesa Związku Śpiewaków Polskich w Ameryce, p. Władysława Pankę, który odebrał przysięgę od nowo-obranej administracji tegoż chóru. Do przysięgi stanęły: Henryka Mulewska, prezeska; Janina Boguszewska, wiceprezeska; Irena Dobrosielska, sekr. prot.; Kazimiera Mięsi-kiewicz, sekr. fin.; H. Murpy, kasjerka; Irena Janicka, gospodyni; Konstancja Sienkiewicz, bibliotekarka; Balbina Dąbrowska, korespondentka; Stanisława Florczak i Bronisława Boguszewska, rada gospodarcza.

— Tow. Mandolinistów i śpiewu „Lira”^a Detroit. Dn. 5-11. br, wieczorem w Or-

chestra Hall przy Woodward, odbył się Koncert urządzony przez Tow. Mandolinistów i Śpiewu „Lira“, w którym udział brali członkowie tegoż Towarzystwa oraz najlepsze siły artystyczne. Koncert był urządzony z okazji 20-iej rocznicy istnienia „Liry“.

— „Lutnia“ Detroit. W lutym br. „Lutnia“ miała dwa występy: Dnia 10 lutego śpiewano na Akademji 15-lecia Zaślubin Polski z Morzem, a dnia 16 lutego br. urządziła w pięknej sali wspomniały bal, na który przybyła licznie doborowa publiczność.

— „Chór“ Bol. Dembińskiego — Chicago. Bankiet, jaki się odbył dnia 10-go lutego, z okazji 35 lecia Chóru B. Dembińskiego Nr. 2 Zw. Śp. Pol. w Ameryce pozostanie na długo w pamięci uczestników. Przy suto zastawionych stołach zasiadło przeszło 250 osób.

Program zagaił prezes Chóru kol. Franciszek Duda, który powołał na przewodniczącego kol. Wacława Siniarskiego, a na sekretarza kol. Edwarda Kamińskiego. Przewodniczący wygłosił obszernie przemówienie, a zwracając się do kolegów prosił ich, aby nie ustawiali w pracy nad krzewieniem pieśni polskiej, a obywateli dzielnicy prosił, aby darzyli dalej swoim poparciem Chór, w ten sposób zachęcając go do utrzymania placówki narodowo-społecznej.

Piękną uwerturę odegrała orkiestra pod dyрекcją Lucjana Jendryaszek, poczem do przemówienia powołana została reprezentantka Zarz. Centralnego Zw. Śpiew. Pol. koleżanka Ratkie.

Silne wrażenie na zebranych zrobiła mowa proboszcza ks. Stanisława Chyły, który porównał śpiew do modlitwy i apelował do członków Chóru, aby w dalszym ciągu pielęgnowali tę piękną pieśń polską, która jest wykwitem polskiej swoistej kultury.

Po mowie dyrygenta Chóru p. Jana J. Jakajtisa i prezesa Okręgu 2-go Zw. Śp. Pl. ol. Adama Ciesielskiego, Chór B. Dembińskiego odśpiewał na zakończenie pieśń „Wędrowni śpiewacy.“

Sala, wypełniona po brzegi gośćmi, była najlepszym dowodem, jaką sympatją cieszy się Chór w dzielnicy Kensington. Zauważyć można było między obecnymi reprezentantów różnorodnych organizacji i towarzystw.

Komitet bankietu jubileuszowego tworzyli następujący: Franciszek Miazga, Franciszek Duda, Edward Kamiński, Józef Bogowicz, Stanisław Kozik, Wacław Siniarski, Józef Koszut i August Pelez.

Chór B. Dembińskiego był zorganizowany w lutym 1900 roku. Przez ostatnie 35 lat stoi na straży imienia polskiego i jest wiernym krzewicielem muzyki i pieśni polskiej. Jako placówka kulturalna, Chór upiększa programy i manifestacje narodowe przez swe występy. Nie szczędzi on pracy ani wysiłku, aby młodzież nie zapomniała języka, mowy i tradycyi polskich. Prezesem Chóru jest młody i energiczny p. Franciszek Duda, który obecnie piastuje urząd wicechorążego w Z. Ś. P., a będąc powołany na ten urząd na Walnem Sejmia Z. S. P. w New Yorku na rok przyszedł, od kilku lat pracuje na niwie narodowo-społecznej i cieszy się wielką popularnością nie tylko wśród starszych osadników tutejszej dzielnicy, lecz także wśród młodzieży. Przedstawia on prawdziwy typ młodzieńca polsko-amerykańskiego.

— Zjazd polskich chórów w Czechosłowacji. Przy udziale przeszło 100 delegatów odbył się w Czeskim Cieszynie Walny Zjazd „Związku Chórów w Czechosłowacji“. Po referacie na temat zadań organizacyjnych Związku złożyli delegaci poszczególnych okręgów sprawozdania, świadczące o imponującej sile organizacyjnej Związku, oraz o doniosłej roli, jaką chóry odgrywają w życiu społecznym i narodowym ludności polskiej w Czechosłowacji. Związek liczy 8 okręgów (Błędownice—Sucha, Bogumin—Ostrawa, Czeski Cieszyn, Frysztat, Jabłonków, Karwina, Orłowa, Trzyniec), skupiających 92 chóry (81 mieszanych, 11 męskich) i 3.195 członków. W roku sprawozdawczym zor-

ganizowały chóry polskie 891 występów. Ich repertuar składa się z 1.243 pieśni. Zjazd rozpatrywał sprawę udziału Związku w Zjeździe chórów w Katowicach oraz w Świątowym Zjeździe Polskich

chórów, który odbędzie się w r. 1936 w Warszawie. Związek wydaje swój kwartalnik „Echo“. Prezesem Związku wybrano ponownie dyrektora gimnazjum polskiego w Orłowej Piotra Feliksa.

W KRAJU:

„TOBIE POLSKO ŚPIEWAMY“.

— Jubileuszowy Zjazd Śpiewaków Śląskich (1910 — 1935). 25 lat upływa pisze w „Śpiewaku“ St. M. Stoiński, prezes Stow. Śp. Śl.—jak z zebranych w Bytomiu kół śpiewaczych utworzył się Związek, do którego przystąpiły wszystkie polskie chóry śląskie.

Ruch śpiewaczy na Śląsku, zapoczątkowany jeszcze w czasach niewoli, rozwijał się bardzo szybko tak, że po wojnie liczył już 30 tysięcy śpiewaków, pracujących w 350 chórach.

Praca chórów śląskich szczególnie widoczna jest po ukończeniu wojny, w okresie plebiscytowym, kiedy to rozwinęła się na tym terenie olbrzymia agitacja, zmierzająca do zdobycia skarbów ziemi śląskiej. Wtedy to urządzano niezliczone wyjazdy chórów na tereny zagrożone, święta pieśni, wiece, przedstawienia amatorskie, aby obudzić w narodzie, który przez 6 wieków znajdował się zdala od wszystkiego co polskie, zamiłowanie do kultury rodowi-

tej. Dodać należy, że osiągnano wtedy nieprawdopodobne wyniki, o czym świadczą statystyki. Obecnie, aczkolwiek społeczeństwo śląskie wróciło do życia normalnego, ruch śpiewaczy nadal odgrywa bardzo ważną rolę na Śląsku. Gromadzi do pracy obywateli, którzy przez szerzenie kultury śpiewaczej, przyczyniać się mają do rozwoju państwa, wychowywać w sobie cnoty obywatelskie, jakie są warunkiem mocy, zdrowia i wartości zespołu, gminy lub państwa. Mają budować przewspaniałe gmachy polskiej kultury śpiewaczej noszącej zdrowie duchowe, pielęgnującej najszlachetniejsze myśli i uczucia, czerpiącej soki żywotne z folkloru ludowego i z dzieł twórców polskich.

Jubileuszowy Zjazd Śpiewaków Śląskich, który odbędzie się 8, 9 i 10 czerwca 1935 r. ma być demonstracją i manifestacją na cześć nowej Polski, która jest spełnieniem marzeń i zapłatą za cierpienia długowiekowej niewoli. Na program obchodu jubileuszu złożą się koncerty, nabożeństwa i popis chórów.

PROGRAM JUBILEUSZOWEGO ZJAZDU ŚPIEWAKÓW ŚLĄSKICH W KATOWICACH w dniach 8, 9 i 10 czerwca 1935 r.

Sobota, dnia 8 czerwca:

Wieczorem w Teatrze Polskim:

Uroczyste otwarcie Zjazdu, przemówienia powitalne oraz wykonanie oratorjum Mieczysława Sołtysa p. t. „Jasna Góra“ na głosy solowe, chóry i orkiestrę.

Niedziela, dnia 9 czerwca:

Przed południem:

- a) Nabożeństwo uroczyste przed gmachem Województwa lub w Katedrze.
- b) Pochód śpiewaków przez miasto z udziałem ozdobnych pojazdów, reprezentujących stroje i właściwości regionalne wszystkich okręgów śpiewaczych z różnych okolic Śląska.
- c) Wykonanie przez połączone chóry mieszane z tow. orkiestry dętej;
 - 1) Gorczyckiego-Stoińskiego: „Gaude Mater Polonia“.
 - 2) Kurpińskiego-Stoińskiego: „Witaj Orle“.

d) Wykonanie przez połączone chóry męskie z tow. orkiestry dętej:

- 1) Friemanna: „Pieśń Związkowa”,
- 2) Maszyńskiego: „Bałtyk”.

e) Wykonanie przez połączone chóry męskie i mieszane z tow. orkiestry dętej (ca 10 tysięcy śpiewaków):

- 1) Stoińskiego: Wiązanka „Na pograniczu śląskiem”.
- 2) Maszyńskiego: „Rota Ślązaków”,
- 3) Hymnu Narodowego.

P o p o ł u d n i u :

Popisy zbiorowych chórów wszystkich 14 okręgów śląskich i występy chórów zbiorowych pozaśląskich na boisku Pogoni przy ul. Kościuszki.

W i e c z o r e m :

Wieczornice dla śpiewaków zakwaterowanych w Katowicach oraz inne urozmaicenia.

Poniedziałek, 10 czerwca:

W ciągu dnia zawody chórów śląskich i z poza Śląska w Teatrze Polskim.

Wieczorem wykonanie większej kantaty przez chór reprezentacyjny, ogłoszenie wyniku zawodów, występy nagrodzonych chórów i zamknięcie Zjazdu.

— Wielki Zjazd Śpiewaczy w Grudziądzu. Grudziądzki Okręg Śpiewaczy przystąpił do organizowania wielkiego zjazdu śpiewaczego. Zjazd ten odbędzie się w Grudziądzu podczas Zielonych Świąt.

W dniu otwarcia zjazdu odbędzie się z okazji jubileuszy trzech grudziądzkich towarzystw śpiewaczy odsłonięcie pomnika Stanisława Moniuszki. Pomnik fundują towarzystwa śpiewacze, należące do II Okręgu Śpiewaczego (grudziądzkiego).

Z okazji zjazdu grudziądzkiego urządzają w Grudziądzu doroczne swoje występy konkursowe okręgi: toruński, brodnicki i grudziądzki.

Pozatem zaawizowało przyjazd do Grudziądza kilkanaście towarzystw śpiewaczy innych okręgów pomorskich jak i związku poznańskiego.

Komitet zjazdowy pracuje intensywnie nad zorganizowaniem zjazdu, starając się o kwatery, książki kolejowe i t. p.

Szczegółowych informacji udziela sekretarz komitetu zjazdowego p. Roman Arlt — Grudziądz ul. Długa 12.

— Zjazd Śpiewaczy w Zduńskiej Woli. Towarzystwo Śpiewacze „Halka” w Zduńskiej Woli wciągu kilku lat swego istnienia prowadzi ożywioną działalność na niwie śpiewaczej. W dniu 2 czerwca b. r.

urządza ono w porozumieniu z wojewódzkimi władzami śpiewaczemi wielką imprezę w postaci V-go Zjazdu Związku Polskich Stowarzyszeń Śpiew. i Muz. województwa Łódzkiego w Zduńskiej Woli. Protektorat nad zjazdem raczyli przyjąć: wojewoda łódzki p. Al. Hauke-Nowak, J. Em. ks. biskup włocławski Karol Radziński oraz prezes Rady Nacz. p. prof A. Ponikowski.

Uroczystość ta połączona będzie z poświęceniem sztandaru naszego T-wa, które wystąpi podczas zjazdu w roli gospodarza.

V-ty Zjazd Związku Stowarz. Śpiew. i Muz. wojew. Łódzkiego w Zduńskiej Woli odbędzie się 2 czerwca 1935 r. według następującego programu: godz. 9—Zbiórka na boisku szkolnym, godz. 10—Nabożeństwo i poświęcenie sztandaru, godz. 11 Otwarcie Zjazdu na Rynku. Śpiew ogólny. Potem przerwa obiadowa, godz. 14.30 — Koncert chórów związkowych w parku miejskim. Jednocześnie konkurs chórów niezrzeszonych w sali Ochotniczej Straży Pożarnej.

Mając na uwadze znaczenie pieśni chóralnej, jako czynnika, który odgrywa poważną, a u nas mało jeszcze docenioną rolę w wytwarzaniu potężnej spójni duchowej wśród społeczeństwa, żywimy głęboką nadzieję, że wszyscy śpiewacy, a przez nich szerokie masy społeczeństwa,

zainteresują się zjazdem, który ma wyka-
zać dorobek kultury śpiewaczej naszego
województwa.

— Towarzystwo Śpiewacze „Halka“
w Zduńskiej Woli. W dniu 31 marca
b. r. odbyło się doroczne zebranie człon-
ków, które zaszczylił swą obecnością
dostojni goście z Zarządu Wojewódzkiego:
wiceprezes p. Myszkorowski i dyrygent
związkowy p. Pędzimaż. Przewodniczył
p. Myszkorowski. Zebrani wybrali zarząd
w następującym składzie: prezes Chączyń-
ski B., wiceprezes Połanecki Fr., sekre-
tarz I Styczyński St., sekretarz II Szmi-
tówna J., skarbnik Kazimierski J., gospo-
darz Felkel Wł., zastęp. gosp. Śnieg K.

Kulminacyjnym punktem zebrania była
sprawa przyszłego, zjazdu którą referował
kol. Z. Bocheński.

— Apokalipsa Wallek - Walewskiego
A p o k a l i p s e B. Wallek-Walewskiego
znana do niedawna tylko w Krakowie usły-
szała 10 kwietnia także Poznań. Jako soli-
ści wystąpili: pp. Cywińska, Raczkowska,
Jarochowska, Barańska, Roy, Drzewiecki,
Klichowski, Urbanowicz. Grała orkiestra
symf. m. Poznania, do wykonania zaś
partyj chóralnych połączyły się chóry:
„Arion“ i „Echo“ (męskie) Nauczycielski
(miesz.) i panie z Pozn. T-wa Muz. Całość
przygotował i poprowadził prof. Wład.
Rackowski.

Zespół chóralny był przedewszystkiem
dość liczny, by przeciwstawić się (mającej
zresztą pewną skłonność do przytłoczenia
go) orkiestrze. Powtórę dobrze przygoto-
wany dzięki temu, że frekwencja na pró-
bach była przez cały czas pracy wzorowa.
Dzieło Walewskiego budziło u śpiewaków
od pierwszego „prze czytania“ bardzo żywe
zainteresowanie, które wzrastało w miarę
jak wgrzyaliśmy się coraz skuteczniej
w niezwykłe i poważne trudności. Umie-
jętna, pełna poświęcenia, a często — cier-
pliwości praca prof. Rackowskiego była
dla wszystkich bodźcem i przykładem;
w pracy organizacyjnej odgrywał główną
rolę Zarząd „Echa“ i jego prezes, Dr.
Dreżepolski.

Czynnikiem ożywiającym pracę była
też złość złożenia w ten sposób hołdu
śpiewaczego Walewskiemu — jubilatowi,
który w Poznaniu jest równie ceniony
i popularny jak w Krakowie i -- wszędzie.
Przyjechał też do nas, słuchoł; (podobno
jeśli idzie o chór, — z zadowoleniem!)
i był przedmiotem gorącej owacji także
ze strony publiczności.

Z naszych czołowych krytyków jeden
zamieścił wnikliwą analizę Apokalipsy
i ocenę dzieła i wykonania, z drugim
wartoby przy sposobności pogawędzić;
oczywiście nie o ocenę, która zawsze musi
być pozostawiona uznaniu recenzenta, ale
tak.. w ogólności na temat ujęcia krytyki
z koncertu.

— Propagatorzy nowoczesnej pieśni
chóralnej. Wśród naszych chórów okazuje
obecnie „L u t n i a“ znaczny stopień pra-
cowitości i poważniejsze ambicje, których
wyrazem był koncert z programem zło-
żonym z utworów: Maciejewskiego, Nowo-
wieskiego, Raczkowskiego, Szymano-
wskiego, Wiechowicza i Weigta. Zarówno
dyrygent, p. M. Weigt jak i zespół
poświęcili na przygotowanie utworów prze-
ważnie bardzo trudnych technicznie i inter-
pretacyjnie wiele pracy; osiągnęli też po-
ważne i zachęcające na przyszłość rezul-
taty. Ale muzyczne i interpretacyjne ujęcie,
zwłaszcza niektórych utworów, może bu-
dzić pewne zastrzeżenia.

— Pomorski Związek Kół Śpiewa-
czych — Toruń. Długoletni i bardzo za-
służony prezes Związku Pomorskiego
p. Ludwik Makowski ustąpił ze swego sta-
nowiska, Funkcje prezesa pełni obecnie
wiceprezes p. Antoni Anczak.

— Stowarzyszenie Śpiewaków Ślą-
skich — Katowice. Na Walnem Zebraniu
Delegatów w dniu 31 marca b.r. w skład
zarządu głównego weszli: jako prezes —
wicewojewoda śląski dr. Tadeusz Saloni,
jako wiceprezes na miejsce p. Lewandow-
skiego prof. Tadeusz Prejzner. Na innych
stanowiskach w zarządzie głównym nie za-
szły żadne zmiany.

— **Małopolski Związek Polskich Towarzystw Śpiewaczych i Muzycznych** — Lwów. Na dorocznym Zebraniu Delegatów w dniu 17 marca b. r. wybrano zarząd w następującem składzie: prezes — Tadeusz Hoefinger; wiceprezesi — kpt. Rajmund Pragłowski i dr. Stanisław Schmidt; sekretarz — pułk. Feliks Joszt; zastępca sekretarza — Ludwik Stecura; skarbnik — Mgr. Stanisław Danilewicz; zastępca — Józef Romański; bibliotekarz — Alfred Maczulis.

— **Wielkopolski Związek Śpiewaczy.** Zjazd delegatów Wkpol. Związku Śpiew. odbył się w dniu 7 kwietnia przy poważnej liczbie uczestników reprezentujących wszystkie 21 okręgów. Sprawozdanie prezesa, D-ra L. Surzyńskiego, dało pogląd na obecny stan ruchu śpiewaczego w Polsce oraz ogólną charakterystykę stosunków w Wkpol. Zw. Śpiew. którą następnie rozwinęły sprawozdania dalszych członków Zarządu: prof. Wł. Raczkowskiego (dyr. art.), Wł. Szymkowiaka (skarbn.) i prof. A. Miętusa (sprawy organizacyjne). Pozwoliły one stwierdzić, że rok ub. był rokiem normalnej pracy zarówno w Zarządzie Gł. jak i w okręgach i kołach, których liczba wzrosła o kilkanaście. Władze państwowe i samorządowe zaznaczały niejednokrotnie swe przychylnie stanowisko, szczególnie zaś żywy kontakt z Kuratorjum, O. S. P. wydał b. cenne rezultaty. Delegat Kuratorjum, prof. E. Dawidowicz, był i tym razem obecny na zebraniu. Omawianom in. sporadyczne wypadkiniepo rozumień z chórami kościelnymi oraz sprawę zbyt uciążliwych podatków i opłat wymaganych przy urządzaniu koncertów i innych imprez, Zarządowi Gł. zalecono troskę o złagodzenie tych trudności. Upoważniono również Z. Gł. do przychylnego traktowania wniosków kół o całkowite lub częściowe zwalnianie od składek w razie uzasadnionej konieczności. Ponadto wyrażono życzenie zaznajomienia się z nowym miesięcznikiem „Chór“.

Delegaci otrzymali zestawienia statystyczne dające pogląd na liczebność,

pracę, stan majątku i budżet Związku, Obrady, kierowane przez D-ra L. Surzyńskiego, a w komisjach przez pp. Potrykowskiego i Stróżewskiego toczyły się w nastroju życzliwym i nacechowane były spokojem i powagą.

Obecnemu na zebraniu laureatowi państw, nagrody muz., Feliksowi Nowowiejskiemu zgotowano serdeczną owację.

— **Związek Stowarzyszeń Śpiewaczych i Muzycznych woj. Lubelskiego—Lublin.** Skład zarządu Związku Lubelskiego przedstawia się następująco: prezes—Ks. Prałat dr. Florjan Krasuski; wiceprezesi: Józef Stoczewski i Leon Fiumel; sekretarz — Franciszek Litwiński; skarbnik — Piotr Podobiński; gospodarz — Stefan Lesków; bibliotekarz — Franciszek Suchoń; czł. zarządu—Tadeusz Markowski, dyryg. związk. Stanisław Koszowski.

— **Rada Naczelna Zjednoczenia Polskich Związków Śpiewaczych i Muzycznych—Warszawa.** W dniu 29 kwietnia br. odbędzie się o godz. 18 w sali „Lutni“ w Warszawie, przy ul. Sienkiewicza 8 posiedzenie Rady Naczelnej celem omówienia spraw związanych z Ogólnem Zebraniem Delegatów i uchwalenia odznaczeń Odznaką Honorową Zjednoczenia.

W dniu 30 kwietnia br. o godz. 10.30 w tejże samej sali odbędzie się Ogólne Zebranie Delegatów z następującym porządkiem obrad:

1. Zagajenie i wybór Prezydium,
2. Odczytanie protokołu z ostatniego Ogólnego Zebrania Delegatów Zjednoczenia.
3. Sprawozdanie Rady Naczelnej z działalności w roku ubiegłym.
4. Sprawozdanie z działalności poszczególnych związków.
5. Sprawozdanie kasowe i przedłożenie preliminarza na rok przyszły.
6. Sprawozdanie Komisji Rewizyjnej i udzielenie absolutorjum ustępującej Radzie Nacz.
7. Wybór członków Rady Naczelnej i Komisji Rewizyjnej Zjednoczenia P. Z. S. i M.

8. Zagajenie dyskusji na temat: „Czynnik sprzyjające rozwojowi śpiewactwa chóralnego, a czynniki hamujące ten rozwój“.

9. Wnioski zgłoszone przez związki.

10. Wolne wnioski i zapytania.

W czasie obrad będzie zarządzona przerwa celem wręczenia Panu Prezydentowi Rzeczpl. Pol. adresu hołdowniczego od śpiewactwa polskiego i Odznaki Honorowej Zjednoczenia przez delegację złożoną z prezydium Rady Naczelnej Zjednoczenia i prezesów wszystkich związków należących do Zjednoczenia. W czasie wręczenia adresu chóry Związku Mazo-

wieckiego wykonają na dziedzińcu dwie pieśni: „Jeszcze Polska nie zginęła“ i „Gaude Mater“.

Przypominamy o obowiązku uiszczania składki członkowskiej lub przynajmniej zaliczki na składkę. Jest—to tem konieczniejsze, że obecnie czekają nas duże wydatki.

Na apel nasz o nuty do śpiewnika niestety nie mamy takiej reakcji, jakiejby się należało spodziewać. Prosimy przeto jeszcze raz o nadsyłanie nut jaknajrychlej, ponieważ czas ucieka i sprawa śpiewnika jest już nagłaczem zagadnieniem.

WYDAWNICTWA MIESIĘCZNIKA „CHÓR”.

Nr. 1. *Wacław Lachman*. Powiadają Aniołkowie nowinę. 4 gł. kolenda na chór męski a capella. Cena 0,20.

Nr. 2. *Jan Maklakiewicz*. Radujcie się bracia mili. Polonez — kolenda na chór mieszany z akompaniamentem fortepianu lub organów. Cena 0,20

Nr. 3. *Stanisław Niewiadomski* W Kanie Galilejskiej. — kolenda na chór mieszany a capella. cena 0,20.

Nr. 4. *Wacław Lachman*. Warczą karabiny... na chór męski. Cena 0,20

Nr. 5. *Piotr Maszyński*. A jeśli ciebie zapomnę Ojczyzno. Pieśń patriotyczna na chór mieszany. Cena 0,20.

Nr. 6. *Stanisław Kazuro*. Dziś Dziadka imieniny. Pieśń na chór mieszany, przeznaczona na 19-go marca. Cena 0,20.

Nr. 7. *Jan Maklakiewicz*. Trzy struny. Pieśń na chór męski do słów Kazimierzy Młakowiczówny, dedykowanych w 1912 r. Józefowi Piłsudskiemu. Cena 0,20.

Nr. 8. *Stanisław Niewiadomski*. W Krzyżu cierpienie. Pieśń wielkopostna na chór mieszany a capella. Cena 0,20.

Nr. 9. *A. Orłowski* Mówił cichutko... Wesola piosenka na głos solowy i 4 gł. chór męski. Cena 0,20.

Nr. 10. *Piotr Maszyński*. Mazur z „Jasełek“ na chór mieszany w ułatwionym układzie. Cena 0,30.

Nr. 11. *Stanisław Moniuszko*. Serenada wiejska z opery „Verbum Nobile“ na chór mieszany. Cena 0,30.

Nr. 12. *Kazimierz Wilkomirski*. Idzie wojsko od Wawelu na chór mieszany Cena 0,20.

Nr. 13. *Jan Maklakiewicz*. Zmartwychwstał Pan. pieśń wielkanocna na solo i chór mieszany. Cena 0,20.

Nr. 14. *Zbigniew Madejski*. Trina pieśń kaszubska na 4-gł. chór męski. Cena 0,20.

Nr. 15. *Feliks Nowowiejski*. Jak szumi Bałtyk na chór miesz. (I nagroda na konkursie muz. Ligi Morskiej i Kolonjalnej) Cena 0,20.

Nr. 16. *Władysław Zeleniski*. Morze pieśń na chór męski. Cena 0,20.

Nr. 17. *Piotr Maszyński*. Bałtyk na chór męski (kompozycja nagrodzona na konkursie muz. L. M. i K.). Cena 0,20.

„CHÓR“ wraz z dodatkiem nutowym ukazuje się na początku każdego miesiąca
Warunki prenumeraty:

W kraju: rocznie 6 zł., półrocznie 3 zł., kwartalnie 1 zł. 50 gr.

Zagranicą: rocznie 7 zł., półrocznie 3 zł. 50 gr., kwartalnie 1 zł. 80 gr.

Konto w P. K. O. Nr. 29742.

Redaktor: **Jan Maklakiewicz** Sekretarz redakcji: **dr. Jan Niezgoda**

Redakcja, administracja i skład główny w księgarni:

W. Grąbczewskiego Warszawa, Krak. Przedmieście 1. (Tel. 617-55)